

mitka stěžovatelova, že toto prohlášení bylo v odporu s obsahem přípravného spisu žalující strany ze dne 3. ledna 1936 není opodstatněna, neboť i když žalující strana v tomto podání, používši všech obranných prostředků, namítala opožděnost podaných námitek, zaujímala již v tomto podání stanovisko, že šlo o zrušení pachtovní smlouvy s okamžitou platností a že pro takové zrušení neplatí žádná výpovědní lhůta. Jest správné, že nejvyšší soud vyslovil zásady, že pachtovní smlouvu lze z důvodů § 1118 obč. zák. zrušiti i výpovědí, nikoliv toliko žalobou (rozh. čís. 4054, 5671, 11188 a jiné Sb. n. s.), a že i proti mimosoudní výpovědi, která nevyhovuje formálním náležitostem § 562 c. ř. s., jest podati námitky (rozh. čís. 8651, 12722 a j. Sb. n. s.), leč těchto zásad nelze v souzeném případě použití, neboť rozhodnutí o tom, zda pachtovní smlouva má býti zrušena z důvodů § 1118 obč. z. žalobou nebo výpovědí, jest vyhrazena propachtovateli a v souzeném případě jde o mimosoudní projev propachtovatelů, že pachtovní smlouvu zrušují; takový projev není výpovědí ve smyslu §§ 562, 565 c. ř. s. a nemůže býti podkladem k zavedení sporného řízení podle § 571 c. ř. s., takže nelze proti němu podati námitky. Žalovanému nehrozí za tohoto stavu věci žádné nebezpečí, neboť zmíněný projev nemůže se státi exekučním titulem a zrušení pachtovní smlouvy z důvodů § 1118 obč. z. mimosoudním prohlášením bylo by účinné jen tehdy, opírá-li se o skutečný zákonný důvod, což by musel propachtovatel dokázati, chtěl-li by získati pořadem práva exekuční titul k vyklizení propachtovaných místností.

Čís. 15233.

Co jest rozuměti výrazem »vedlejší závazky«, nebylo-li výslovně ujednáno, pro jaké (konkretní) vedlejší závazky se jistota zřizuje.

(Rozh. ze dne 27. května 1936, R I 544/36.)

P r v ý s o u d rozvrhuje nejvyšší podání za vydraženou nemovitost vyhověl odporu hypotekární věřitelky Živnostenské záložny a nepřikázal předcházejícímu vymáhajícímu a zároveň knihovnímu věřiteli z nejvyššího podání nic na přihlášené náklady procesní, náklady mobilární exekuce, náklady opozičního sporu a rozsudečné, spojené s vymáháním pohledávky, pro niž byla nemovitost dána do dražby. R e k u r s n í s o u d přikázal mu tyto náklady až na rozsudečné v rámci jistoty pro vedlejší závazky. D ů v o d y: Veškeré tyto útraty měly býti až na rozsudečné per 300 Kč přisouzeny v rámci jistoty pro vedlejší závazky, neboť podle předložené smlouvy bylo vtěleno zástavní právo pro vedlejší závazky až do výše 3.000 Kč. Správné jest sice, že ve smlouvě není řečeno, pro které vedlejší závazky byla tato jistota zřízena, ježto však zástavní právo pro tuto jistotu zřízeno bylo u zástavního práva pro vymáhanou pohledávku, dlužno míti za to, že výrazem »vedlejší závazky« byly míněny veškeré s vymáháním této pohledávky spojené pro-

cesní a exekuční útraty. Z předložených dokladů a z připojených exekučních spisů plyne, že veškeré tyto účtované útraty vznikly při vymáhání hlavní pohledávky, tyto útraty jsou tedy jako vedlejší závazky příslušenstvím této pohledávky podle § 912 obč. zák. a jako takové dlužno je přisouditi v rámci jistoty pro vedlejší závazky až do výše této jistoty. Ježto však tyto účtované útraty překročují výši zřízené jistoty pro vedlejší závazky, mohl rekursní soud vymáhající straně přisouditi jen tuto jistotu pro vedlejší závazky per 3.000 Kč a jsou tímto veškeré tyto účtované útraty kryty až na menší částku. Zadnější věřitelé nemohou namítnouti, že jsou poškozeni, neboť z knihovního stavu, jenž směrodatným jest pro rozvrh podle § 214 ex. ř., plyne, že zástavní právo pro jistotu pro vedlejší závazky až do výše 3.000 Kč vtěleno bylo, takže tedy s touto jistotou počítati museli.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Názor rekursního soudu, že výrazem »vedlejší závazky«, pro které bylo vloženo právo zástavní do výše 3.000 Kč, byly míněny veškeré s vymáháním pohledávky, o kterou jde, spojené útraty, jest správný. Jestliže ve smlouvě, v níž byla jistota pro vedlejší závazky zřízena, není přesně uvedeno, pro které konkrétní závazky byla jistota zřízena, jest tím rozuměti vedlejší závazky, které podle všeobecných zásad exekučního řádu o rozvrhu nejvyššího podání nelze zapraviti z rozdělované podstaty buď vůbec neb aspoň ne ve stejném pořadí s kapitálem, které však jsou v takovém poměru, že jest je považovati za příslušenství vymáhané pohledávky (§§ 912, 447 obč. zák., § 16 knih. zák., § 54 j. n.). Vymáhající věřitelka podala doklady, že jí tyto útraty vznikly exekucemi vedenými pro tutéž pohledávku, tvoří tedy příslušenství této pohledávky, a nebyly-li přikázány v pořadí kapitálu, byly právem přikázány v rámci kaue pro vedlejší závazky.

Čís. 15234.

Šlo-li o t. zv. hostinec s rybolovem a vypovídánému nájemci tato okolnost byla známa, není výpověď z nájmu neurčitá, nebylo-li v ní uvedeno, že mimo místnost není vypovídáno též právo rybolovu.

(Rozh. ze dne 27. května 1936, Rv I 908/36.)

N i ž š í s o u d y prohlásily soudní výpověď danou žalobkyní A žalované B za zrušenou jediné z toho důvodu, že neobsahuje přesné a úplně označení pachtovaného předmětu, ježto prý se zmiňuje jen o hostinských místnostech a nikoliv také o právu rybolovu, ačkoliv i toto bylo předmětem pachtovní smlouvy.

N e j v y š š í s o u d uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.